

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2XEObd/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	8205200147
Dátum vydania rozhodnutia:	20.06.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:8205200147.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a členiek senátu JUDr. Beaty Miničovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598 proti povinnej O. T. (predtým W.), B. XX. K. XXXX, bytom P. XX, XXX XX B. L., o vymoženie sumy 269,53 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/13/2005, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. mája 2014 č.k. 4CoE/45/2014-41, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Odvolacie konanie z a s t a v u j e.
- IV. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 3Er/13/2005-15 zo dňa 11. októbra 2013 nepripustil vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinnej (I. výrok) a exekúciu zastavil (II. výrok) pre absolútnu neplatnosť exekučného titulu (notárskej zápisnice), ktorý bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia, resp. z dôvodu nespôsobilosti a nepoužiteľnosti notárskej zápisnice ako exekučného titulu v exekučnom konaní, nakoľko nenastala jej vykonateľnosť, exekúciu v zmysle ust. § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) zastavil.

2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 28. mája 2014 č. k. 4CoE/45/2014-41, (ďalej len „odvolací súd“) v prvom výroku potvrdil uznesenie Okresného súdu Bardejov zo dňa 11. októbra 2013 č. k. 3Er/13/2005-15, vo výroku o zastavení exekúcie a v druhom výroku návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu, čo do výroku I., podala oprávnená dňa 23. septembra 2014

dovolanie (č.l. 47 a nasl. súdneho spisu), ktorým žiadala, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že súdy oboch inštancií rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a) OSP), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b) OSP), 3. súdy konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d) OSP), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 4. súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) OSP), 5. v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b) OSP), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a 6. svoje rozhodnutia založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c) OSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. a § 243c O. s. p. a čl. 267 tretí odsek Zmluvy o fungovaní EÚ a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Súčasťou dovolania bol tiež návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorý dovokatelka odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie vykazuje tak závažné právne nedostatky, že jeho výkon v prostredí právneho štátu je vylúčený.

4. Podaním zo dňa 25. septembra 2014, podala oprávnená proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove - vo výroku zamietajúcom návrh oprávnenej na prerušenie konania odvolanie (na čl. 68 a nasl. spisu), ktoré odôvodnila tým, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a) OSP), napadnuté rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, napadnuté uznesenie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, konajúca zamestnancom (§ 429 ods. 2 písm. b) C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania je potrebné ako nedôvodný zamietnuť a dovolanie odmietnuť ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné (§ 447 písm. c) C. s. p.).

6. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. účinného od 1. júla 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Najvyšší súd preto posudzoval prípustnosť podaného dovolania podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

7. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovokatelky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/24/2013, sp. zn. 5ECdo/40/2013, sp. zn. 2ECdo/63/2013, sp. zn. 4Cdo/326/2012, sp. zn. 3Cdo/34/20133, Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré dovolací súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ však procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c) C. s. p., má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska teda išlo zo strany súdov nižšej inštancie o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych a právnych predpisov a nie o aplikáciu a interpretáciu európskeho práva.

Dovolací súd vzhľadom na to návrh oprávnenej na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

8. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania oprávnenej posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď oprávnená toto dovolanie podala. S prihliadnutím na dátum podania dovolania (23. septembra 2014) dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania oprávnenej neaplikoval ustanovenia novely Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015, konkrétne ustanovenie § 237 ods. 2 OSP, podľa ktorého dovolanie podľa § 237 ods. 1 OSP nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku. Dovolací súd napriek absencii prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015, v zmysle ktorého by právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred nadobudnutím účinnosti predmetnej novely, mali ostať zachované, považoval tento svoj postup za súladný s ochranou legitímnych očakávaní dovolateľky (ako súčasti práva na spravodlivý proces), že spôsob prejednávania jej dovolania sa bude riadiť právnou úpravou platnou v čase začatia dovolacieho konania.

Na odôvodnenie svojho rozhodnutia o odmietnutí dovolania oprávnenej (výrok II.) najvyšší súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom, na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou, pričom bola v týchto konaniach podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/48/2013, 1Oboer/148/2013, 1Oboer/178/2013, 1Oboer/189/2013, 1Oboer/215/2013, 3Oboer/254/2013, 1Oboer/291/2013, 3Oboer/294/2013, 3Oboer/296/2013, 3Oboer/346/2013, 6Cdo/323/2012, 3ECdo/64/2013, 4ECdo/6/2013, 5ECdo/100/2013, 1Oboer/216/2014, 1Oboer/235/2014, 1Oboer/258/2014, 1Oboer/277/2014, 1Oboer/287/2014 a konštatuje, že právne závery, ku ktorým dospel v týchto rozhodnutiach, sú plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. V zmysle § 452 ods. 1 C. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (§ 237 písm. a), b), d), f) OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z § 239 OSP, dovolací súd podľa § 447 písm. c) CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (výrok II.).

9. Najvyšší súd ďalej po predložení veci na rozhodnutie o odvolaní oprávnenej skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť.

10. Oprávnená podala odvolanie proti rozhodnutiu krajského súdu, ako súdu odvolacieho. Najvyšší súd uvádza, že: a) odvolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu prvého stupňa, b) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bol v odvolacom konaní zamietnutý návrh na prerušenie konania, a ktorým bolo potvrdené odvolaním napadnuté rozhodnutie, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa (ale je rozhodnutím odvolacieho súdu), c) najvyšší súd na rozhodnutie o odvolaní smerujúcim proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je funkčne príslušný podľa § 9 ods. 1 a 2 O. s. p. a § 10 ods. 1 a 2 O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania odvolania, resp. § 12 a § 34 C. s. p. v znení účinnom ku dňu rozhodovania najvyššieho súdu (rovnako vid' rozhodnutia najvyššieho súdu zo dňa 29. apríla 2013 sp. zn. 3OboE/1/2013 a zo dňa 18. júna 2013 sp. zn. 3OboE/25/2013).

11. Vzhľadom na to, že funkčná príslušnosť najvyššieho súdu na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, najvyšší súd konanie o odvolaní zastavil podľa ustanovenia § 161 ods. 1 a 2 C. s. p. (výrok III.).

12. Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť povinnej trovy tohto konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Povinnej, ako úspešnému účastníkovi dovolacieho konania vznikol voči oprávnenej tiež nárok na

náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v oboch konaniach preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov odvolacieho ani dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018) (výrok IV.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.